

DOSAR

GEOGRAFIE

REALIZAT DE :

ELEV: DUMITRACHE MARIAN IULIAN
CLASA: a X-a E

CUBA

DESCRIERE:

Insula alungită Cuba este cea mai mare insulă din Caraibe și este mărginită la nord de Strâmtoarea Florida și de Oceanul Atlantic de Nord, la nord-vest de Golful Mexic, la vest de Canalul Yucatan, la sud de Marea Caraibelor iar la est de Strâmtoarea Windward. Cuba ocupă întreaga insulă și alte insulițe învecinate, (precum Isla de la Juventud, cunoscută și sub numele de Insula Pinilor). Excepție face Golful Guantanamo, o bază navală care a fost închiriată de Statele Unite încă din 1903. Insula principală este a 16-a dintre cele mai mari din lume.

Relieful insulei e variat: câmpii întinse până la cele ușor vălurite, dealuri abrupte și munți în principal în partea de sus. Cel mai înalt vârf este Pico Real del Turquino (2.005 m).

Clima este tropicală îmblânzită de vânturi regulate. Este un sezon uscat din noiembrie până în aprilie și unul ploios din mai până în octombrie.

Havana este cel mai mare oraș al țării și capitala. Alte orașe importante sunt: Santiago de Cuba și Camagüey. Printre cele mai cunoscute orașe mici se numără Baracoa (prima așezare spaniolă din Cuba), Trinidad și Bayamo.

ISTORIA:

Populațiile originale amerindiene (Taino, Siboney și Guanajatabey) au căzut sub dominația Spaniei în secolul al XVI-lea. Lupta coloniei pentru independență a început în 1868 și a continuat de-a lungul secolului al XIX-lea până la Războiul spaniolo-american din 1898. Statele Unite au ocupat insula până când i s-a recunoscut independența în 1902, limitată totuși de Amendamentul Platt (revocat în 1934), SUA continuând să aibă a influență majoră în politica cubaneză.

Che Guevara, Fidel Castro Ruz, Camilo Cienfuegos, Raúl Castro Ruz și armata lor de rebeli a fost unul dintre grupurile numeroase de gherilă care se opuneau dictatorului Fulgencio Batista. 'Mișcarea 26 iulie' a lui Castro a absorbit rapid toate aceste mișcări și a cucerit puterea, formând guvernul în 1959, după victoria împotriva forțelor militare loiale lui Batista. În momentul în care Batista a fost alungat de la putere, 75% din terenul cultivabil era proprietatea cetățenilor străini și companiilor străine (în special nord-americane). Noul guvern revoluționar a adoptat reforma agrară și a confiscat cea mai mare parte a proprietăților agricole ale companiilor străine. În scurtă vreme, relațiile cu SUA s-au deteriorat. La început, Castro nu dorea să discute planurile sale de viitor, dar în cele din urmă s-a declarat comunist, explicând că încearcă să construiască socialismul în Cuba. Au fost stabilite relații diplomatice cu Uniunea Sovietică. Un guvern nou, condus de renăscutul Partid Comunist Cubanez, a început să pună în practică reformele economice promise de Castro. Printre alte lucruri, asistența medicală și învățământul au

devenit gratuite pentru toți cubanezii pentru prima oară. Cu o oarecare întârziere, o constituție de inspirație sovietică a fost adoptată în 1976.

Pentru mai multe decenii, Cuba a primit un ajutor (subvenție) masiv din partea URSS, în schimbul zahărului cubanez, sovieticii livrând petrol. O parte din cantitatea aceasta de petrol era consumată în Cuba, iar restul era vândut pe piața mondială pentru un profit de câteva miliarde de dolari. În schimbul acestei subvenții sovietice, Cuba sprijinea mișcările comuniste din toată America Latină (printre altele: Nicaragua, El Salvador, Guatemala, Columbia și Chile) și din Africa (Angola, Mozambic și Etiopia). Numai în Angola existau peste 50.000 de militari cubanezi. Colapsul Uniunii Sovietice din 1991 i-a dat o lovitură economică grea Cubei, iar când sovieticii au încetat acordarea ajutorului anual de 6 miliarde de dolari, guvernul comunist a chemat populația la "perioadă specială" de refacere.

În ciuda faptului că i-a fost interzis accesul la împrumuturile de la FMI și Banca Mondială, deoarece Cuba este în zona debitorilor Clubului de la Paris cu sute de milioane de dolari, economia țării nu s-a prăbușit, deși venitul pe cap de locuitor este încă mai mic decât era în 1989 (dar în creștere lentă). Economia cubaneză are ca ramuri importante agricultura (tutun, zahăr, citrice), mineritul (nichel) și turismul.

În 1996, administrația Clinton a emis Legea Helms-Burton. Această lege stabilește, printre altele, că orice companie străină care "face în mod conștient operațiuni comerciale în Cuba cu proprietăți ale cetățenilor SUA confiscate fără compensație" va intra în litigiu cu statul american, iar conducătorilor respectivelor companii li se va interzice accesul în Statele Unite. Sancțiuni pot fi aplicate companiilor din afara SUA, care fac comerț cu Cuba. Această legislație a fost aplicată după doborârea a două avioane civile de către armata cubaneză. [1] [2]. Această legislație extraterritorială este considerată foarte controversată, iar embargoul SUA a fost condamnată pentru a 13-a oară în cadrul Adunării Generale a ONU din 2004 de 179 de state. Mai mult, membri ai Congresului SUA din amândouă partidele au criticat în mod deschis creșterea cheltuielilor pentru întărirea embargoului. [3]

Cei mai importanți parteneri comerciali ai Cubei sunt: Spania, Canada, Franța, Italia, Anglia și Japonia. Embargoul SUA împotriva Cubei se aplică tuturor bunurilor, cu excepția produselor medicale și a mărfurilor agricole, care sunt autorizate de lege. Companiile agricole americane sunt libere să exporte în Cuba, cu condiția plății în avans în bani gheată. Călătoriile cetățenilor americani sunt în mare parte interzise prin lege. Totuși, unii cetățeni americani vizitează în mod ilegal Cuba, călătorind prin Mexic, Canada sau Bahamas, ei fiind mai apoi pasibili de plata unor amenzi mari dacă sunt puși sub acuzare. Însă, autoritățile americane nu sunt foarte stricte cu turiștii obișnuiți care nu sunt implicați în activități criminale.

RELIGIA:

Peisajul religios al Cubei este marcat puternic de sincretismele de diferite tipuri. În era postrevoluționară, religia a fost descurajată, iar din 1962 până în 1992, Cuba a fost în

mod oficial un stat ateu. După această dată, prin amendarea constituției, Cuba a devenit formal un stat secular. Deși vizita Papei Ioan Paul al II-lea a revigorat catolicismul oficial, cabanezii sunt de mai multe confesiuni, de la catolicismul popular la peste 50 de versiuni ale protestantismului sau la spiritism sau credințe originare din Africa. Cele mai importante curente necreștine sunt Regla de Ocha (cunoscută și ca Santería), care derivă din credința Yoruba, Regla de Palo Monte, care derivă din credințe locale Congoleze, și Sociedad Secreta Abakuá, care derivă din credințele societăților secrete masculine din regiunea Calabar, din sud-estul Nigeriei. Alte credințe sunt francmasoneria și bisericile Penticostale.

Se crede că Santeria și catolicismul popular sunt cele mai larg răspândite religii în Cuba, deși nu este neobișnuit ca indivizii să aibă mai multe credințe în același timp și să fie membri al Partidului Comunist în același timp. De asemenea credința penticostală se dezvoltă rapid.

Cuba avea odată o comunitate evreiască mică dar activă, în Havana mai sunt una sau două sinagogi în funcțiune.

În Cuba, ziua de 6 ianuarie este ziua "Dia de los Reyes Magos", ("Ziua celor trei magi ") și comemorează ziua când în care cei trei magi au venit să se închine lui Isus, după cum este scris în Evangheliile. Ca în cele mai multe țări latino-americanee și în Spania, această zi este sărbătorită împreună sau în locul Crăciunului.

Alte sărbători religioase importante sunt cele ale "Virgen de la Caridad del Cobre" (Fecioarei din Cobre, sfântul patron al Cubei, sincretizat cu Ochún al Santeriei) din 8 septembrie și san Lázaro (Lazăr) (sincretizat cu Babalu Ayé), pe 17 decembrie.

ECONOMIA:

Economia Cubei este una a proprietății de stat, cu câteva mici întreprinderi private. Turismul a devenit principala sursă de venituri, iar între 1993 și 2004, dolarul SUA devenise monedă oficială (economia folosea un sistem cu două valute).

Economia Cubaneză a fost greu lovită de colapsul Uniunii Sovietice și al CAER-ului, cu statele cărui făcea comerț în principal. Printre problemele mai recente se numără prețul ridicat al țițeiului, recesiunea piețelor principalelor sale produse de export, zahărul și nichelul, distrugerile provocate de uragane, (uraganul Charley a făcut pagube de aproximativ 1 miliard de dolari), recesiunea în turism și condițiile nesigure din economia mondială. La sfârșitul lui 2003 și începutul lui 2004, atât turismul cât și prețul nichelului au avut creșteri. Un factor important al restabilirii economiei cubaneze sunt banii expediați de americanii de origine cubaneză, (care reprezintă aproximativ 3% din economia țării, după unele estimări). Cuba face comerț cu aproape toate țările lumii, inclusiv cu SUA. Totuși, Cuba datorează miliarde de dolari țărilor Clubului de la Paris precum Franța, Japonia și Germania.

Cuba remarcată pentru inițiativa națională de practicare a agriculturii organice pentru a hrăni populația amenințată de foamete. După prăbușirea Uniunii Sovietice, Cuba a pierdut peste 70% din importurile chimicalelor necesare agriculturii, peste 50% dintre importurile alimentare și cea mai mare parte a importurilor de petrol. Sectorul agricol, bazat pe un model puternic mecanizat și chimizat a fost imediat distrus. Prin restructurarea industriilor agricole, prin eforturi științifice pentru găsirea de soluții organice, Cuba a reușit rapid să convertească cu succes toată agricultura la producția organică. În ziua de azi, numai agricultura organică este permisă de lege

POLITICA:

___Cuba este un stat comunist, sau o republică parlamentară condusă de un partid comunist care deține monopolul puterii politice. (Toate partidele de opoziție sunt considerate ilegale de constituția cubaneză care afirmă că "Partidul Comunist Cubanez ... este forța supremă călăuzitoare a societății și a statului"). Fidel Castro este șeful statului și șef al guvernului din 1959, la început ca prim-ministru și după desființarea acestei funcții în 1976, ca președinte al Consiliului de Stat și de Miniștri. Este de asemenea membru al Adunării Naționale a Puterii Populare din partea municipalității orașului Santiago de Cuba din 1976, Prim Secretar al Partidului Comunist Cubanez și comandant suprem al forțelor armate.

Parlamentul unicameral cubanez este Asamblarea Nacional del Poder Popular (Adunarea Națională a Puterii Populare). Cei 609 membri sunt aleși pentru un mandat de cinci ani și nu există opoziție. Candidații, care pot fi sau nu pot fi membri ai Partidului Comunist, sunt nominalizați de organizațiile politice și sociale progubernamentale. Partidul Comunist Cubanez este recunoscut ca singurul partid politic legal, dar îi este interzis prin lege să nominalizeze candidați. Totuși, nici un oponent al guvernului nu a mai fost ales în parlament de la victoria revoluției.

În 2001 Oswaldo Payá Sardiñas și membrii Proiectului Varela au încercat să facă un plebiscit folosind prevederile Constituției Cubaneze care permite inițiativa cetățenească. Dacă ar fi fost acceptată de guvern și aprobată de votul popular, amendamentele ar fi stabilit noi libertăți precum cele de asociere, a cuvântului, a presei, ca și libertatea de a începe o afacere privată. Petiția a fost până la urmă respinsă de Adunarea Națională iar The Petition was however refused by the National Assembly, iar măsurile luate ulterior au dus la întemnițarea a 75 de prizonieri politici cu condamnări de până la 28 de ani pentru învinuiri de colaborare și primire de fonduri de la guvernul SUA. Vezi de asemenea Drepturile omului în Cuba